

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Patent- und Markensenat (Austria) w dniu 6 września 2012 r. — Backaldrin Österreich The Kornspitz Company GmbH przeciwko Pfahnl Backmittel GmbH

(Sprawa C-409/12)

(2012/C 399/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Patent- und Markensenat

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Backaldrin Österreich The Kornspitz Company GmbH

Strona pozwana: Pfahnl Backmittel GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy znak towarowy stał się „nazwą powszechnie używaną w odniesieniu do towarów lub usług” w rozumieniu art. 12 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2008/95/WE ⁽¹⁾, jeżeli:
 - a) przedsiębiorcom jest wprawdzie wiadome, że chodzi w tym względzie o wskazanie pochodzenia, jednakże z reguły nie ujawniają tego wobec konsumentów, oraz
 - b) konsumenci postrzegają znak towarowy (także) z tego powodu już nie jako wskazanie pochodzenia, lecz jako nazwę powszechnie używaną w odniesieniu do towarów lub usług, dla których znak ten został zarejestrowany?
- 2) Czy „zaniechanie”, o którym mowa w art. 12 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2008/95/WE ma miejsce już wtedy, gdy właściciel znaku towarowego pozostaje bezczynny, mimo że przedsiębiorcy nie informują klientów o tym, że chodzi o zarejestrowany znak towarowy?
- 3) Czy znak towarowy, który stał się w wyniku działania lub zaniechania właściciela nazwą powszechnie używaną dla użytkownika końcowego, ale nie dla odbiorców handlowych, należy uznać za wygasły wtedy i tylko wtedy, gdy konsumenci są zdani na to oznaczenie, ponieważ brak jest równoważnych oznaczeń alternatywnych?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (wersja skodyfikowana (Dz.U. L 299, s. 25).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof te 's-Hertogenbosch (Niderlandy) w dniu 18 września 2012 r. — X przeciwko Voorzitter van het managementteam van het onderdeel Belastingdienst/Z van de rijksbelastingdienst z

(Sprawa C-426/12)

(2012/C 399/15)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Gerechtshof te 's-Hertogenbosch

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X.

Dруга strona postępowania: Voorzitter van het managementteam van het onderdeel Belastingdienst/Z van de rijksbelastingdienst

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy występuje podwójne zastosowanie w rozumieniu art. 2 ust. 4 lit. b) dyrektywy [2003/96] ⁽¹⁾, jeżeli węgiel (produkt objęty kodami CN 2701, 2702 i 2704) wykorzystywany jest jako paliwo do ogrzewania w piecu wapiennym, podczas gdy dwutlenek węgla wytworzony w tym piecu wapiennym z węgla (i wapienia) służy wytwarzaniu gazu z pieca wapiennego, który następnie wykorzystywany jest jako niezbędny do oczyszczania soku dyfuzyjnego uzyskanego z buraków cukrowych?
- 2) Czy występuje podwójne zastosowanie w rozumieniu art. 2 ust. 4 lit. b) dyrektywy [2003/96], jeżeli węgiel (produkt objęty kodami CN 2701, 2702 i 2704) wykorzystywany jest jako paliwo do ogrzewania, podczas gdy dwutlenek węgla wytworzony podczas ogrzewania i zawarty w gazie z pieca wapiennego zostaje wchłonięty następnie podczas wspomnianego oczyszczania w 66 % przez wapno defekacyjne, sprzedawane rolnictwu jako nawóz wapienny?
- 3) Jeżeli występuje podwójne zastosowanie w rozumieniu art. 2 ust. 4 lit. b) dyrektywy [2003/96]: Czy biorąc pod uwagę brzmienie art. 2 ust. 4 in initio tej dyrektywy, nie ma ona zastosowania, wobec czego zainteresowana nie może powoływać się [do celów wykładni pojęcia podwójnego zastosowania w prawie krajowym w rozumieniu art. 20 lit. e) Wbm ⁽²⁾] na bezpośredni skutek wspomnianej dyrektywy?
- 4) Jeżeli występuje podwójne zastosowanie w rozumieniu art. 2 ust. 4 lit. b) dyrektywy [2003/96] i (w konsekwencji) dyrektywa ta nie ma zastosowania: Czy prawo Unii sprzeciwia się wykładni pojęcia podwójnego zastosowania według prawa krajowego, która jest węższa niż wykładnia na